

Falikárpit - Rinaldo Armida karjaiban

Textil- és viseletgyűjtemény

Leltári szám:	93.126.1
Alkotó:	Vouet, Simon (1590 - 1649) / nyomán
Készítés ideje:	17. SZÁZAD 2. FELE
Készítés helye:	Franciaország
Anyag:	gyapjú; selyem
Technika:	gobelin technikával szövött
Méret:	magasság: 350 cm szélesség: 450 cm

A kárpit Torquato Tasso *Megszabadított Jeruzsálem* című eposzának egyik jelenetét ábrázolja. Armida, a damaszkuszi hercegnő beleszeret Rinaldóba, a keresztesháború hadvezérébe, és elcsábítja őt. Armida varázserejével az örömek pompás palotájává változtatja az óceán egyik szigetének erdejét, ahol a rabul ejti a szerelemtől elbűvölt Rinaldót. A pár ebben a varázslatos palotában látható a kárpiton, amint Rinaldo Armida ölében fekszik, s egy tükröt tart a kezében. A bal szélén az erdő fái között Rinaldo két lovagtársa, Ubaldo és Carlo tűnik fel, akiknek feltett szándéka, hogy kiszabadítsák a szerelem által rabul ejtett Rinaldót. A lovagok egy tükröt adnak Rinaldónak, aki azonban nem ismer magára. Rinaldót előnti a szegény, s rádöbben, hogy csatlakoznia kell társaihoz Jeruzsálem felszabadításának szent ügye érdekében.

A kárpit kartonja Simon Vouet (1590–1649) 1632-ben festett, Tasso eposzának jeleneteit ábrázoló képciklusa nyomán készült, amelyről az első nagy kárpitsorozatot a párizsi Faubourg Saint-Marcel műhelyében szőtték a 17. század első felében. Ennek több darabja - köztük a Rinaldó Armida karjaiban című kárpit - a párizsi Mobilier National gyűjteményében található (ld. [itt](#)) egy azonos témájú, szintén a párizsi Faubourg Saint-Marcel műhelyben szőtt kárpit szerepelt a Christie's 2001. június 16-i monacói árverésén (Nr. 702 - ld. [itt](#)).

Az Iparművészeti Múzeum itt bemutatott kárpitja e sorozat megfelelő darabjának színeiben visszafogottabb (kék, zöld, okker), rajzában elnagyoltabb változata.

Irodalom

- Szerk.: Lovag Zsuzsa: *Az Iparművészeti Múzeum. (kézirat)*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1994. - Nr. SZ/22.
- Szerk.: Szilágyi András: Új szerzemények, 1992-93. *Ars Decorativa* 14, 1994. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1994. - Nr. 13. (László Emőke)

